

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
29 päivänä kesäkuuta 1995 *

Asiassa C-135/93,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään yhteisön oikeutta ja toimielimiä koskevan kansallisen koordinoinnin pääjohtaja Alberto Navarro González ja yhteisöoikeudellisten asiain osaston valtioneuvoston asiamies Miguel Bravo-Ferrer Delgado, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4—6 boulevard Emmanuel Servais,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen osaston virkamiehet Francisco Enrique González Díaz ja Michel Nolin, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Georgios Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg,

vastajana,

jossa vaaditaan toisaalta julistamaan mitättömäksi tai tarvittaessa kumoamaan komission 23 päivänä joulukuuta 1992 tekemä päätös olla muuttamatta moottori-

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

ajoneuvoteollisuuden valtion tukea koskevaa yhteisön puiteohjelmaa ja jatkaa sen voimassaoloaikaa siihen asti, kunnes komissio on järjestänyt sen tarkistamisen, ja toisaalta kumoamaan päätöksellä 91/C 81/05 (EYVL 1991 C 81, s. 4) toteutettu kyseisen puiteohjelman voimassaolon jatkaminen siltä osin kuin se on perustana 23.12.1992 tehdylle päätökselle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaoston puheenjohtajat F. A. Schockweiler (esittelevä tuomari) ja P. J. G. Kapteyn, tuomarit G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, G. Hirsch, H. Ragnemalm ja L. Sevón,

julkisasiamies: C. O. Lenz,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.3.1995 pidetyssä käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 5.4.1993 jättämässään kanteessa Espanjan kuningaskunta vaatii yhteisöjen tuomioistuinta ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan ensimmäisen kohdan perusteella toisaalta julistamaan mitättömäksi tai tarvittaessa kumoamaan komission 23.12.1992 tekemän päätöksen olla muuttamatta moottoriajoneuvoteollisuuden valtion tukia koskevaa yhteisön puiteohjelmaa ja

jatkaa sen voimassaoloaikaa siihen asti, kunnes komissio on järjestänyt sen tarkistamisen, ja toisaalta kumoamaan päätöksellä 91/C 81/05 (EYVL 1991 C 81, s. 4) toteutetun kyseisen puiteohjelman voimassaolon jatkamisen siltä osin kuin se on perustana 23.12.1992 tehdylle päätökselle.

- 2 Komissio ilmoitti 31.12.1988 päivätyssä kirjeessään Espanjan hallitukselle, että se oli moottoriajoneuvoteollisuuden valtion tukea koskevan yleisen puiteohjelman asettamisesta 19.7.1988 tekemänsä päätöksen seurauksena 22.12.1988 pidetyssä kokouksessa perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti päättänyt kyseisen puiteohjelman toteuttamisen edellytyksistä, jotka esitettiin kirjeen liitteenä olevassa asiakirjassa. Komissio täsmensi, että kyseisessä asiakirjassa on otettu huomioon jäsenvaltioiden edustajien 27.10.1988 pidetyssä monenvälisessä kokouksessa tekemät pääasialliset huomautukset. Se pyysi Espanjan hallitusta ilmoittamaan kuukauden kuluessa, hyväksyykö se yhteisön puiteohjelman.

- 3 Puiteohjelmaa koskeva tiedonanto (89/C123/03) julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL 1989 C 123, s. 3). Puiteohjelman 2.2. kohdassa määrätään jäsenvaltioiden velvoitteesta antaa tiedoksi eri tukiluokat sekä velvoitteesta antaa komissiolle kaikkia myönnettyjä tukia koskeva vuosikertomus, mukaan lukien sellaiset tuet, joiden myöntämisestä ei tarvitse ilmoittaa etukäteen.

- 4 Puiteohjelman 2.5. kohdassa määrätään, että ”se tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1989”, ”se on voimassa kaksi vuotta” ja ”tämän jälkeen komissio tutkii uudelleen sen tarpeellisuuden ja vaikutuksen”.

- 5 Puiteohjelman täytäntöönpano viivästyi kaikkien jäsenvaltioiden suostumusta odottaessa niin, että se tuli voimaan kymmenessä jäsenvaltiossa vuoden 1989 puoli-

välissä, Espanjassa tammikuussa 1990 ja Saksan liittotasavallassa toukokuussa 1990. Espanjan hallitus oli 5.2.1990 päivätyssä kirjeessään hyväksynyt puiteohjelman soveltamisen vasta 1.1.1990 alkaen.

- 6 Komissio ilmoitti 31.12.1990 päivätyssä kirjeessään Espanjan hallitukselle tutki-neensa uudelleen yhteisön puiteohjelman tarpeellisuutta ja vaikutusta ja katso-vansa, että sen voimassaoloa on tarpeen jatkaa yhteisön moottoriajoneuvoteolli-suuden tilanteen vuoksi.

- 7 Komission päätöksestä jatkaa puiteohjelman voimassaoloa ilmoitettiin myös *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL 1991 C 81, s. 4) julkaistussa tie-donannossa (91/ C81/05). Tämän tiedonannon neljännessä kohdassa ilmoitetaan, että ”ainoa komission tekemä muutos koskee ennakkoilmoitusvelvollisuuden laa-jentamista Saksan liittotasavallan osalta (Länsi-)Berliiniin ja entisen Saksan demo-kraattisen tasavallan alueelle”.

- 8 Viidennessä kohdassa määrätään näin:

”Kahden vuoden kuluttua komissio tutkii uudelleen yhteisön puiteohjelmaa. Mikäli muutokset (tai puiteohjelman mahdollinen lakkauttaminen) osoittautuvat aiheellisiksi, komissio tekee asianmukaiset päätökset jäsenvaltioita kuultuaan.”

- 9 Kilpailuasioista vastaavan pääjohtajan 27.1.1993 päivätyssä kirjeessä komissio muistutti Espanjan hallitusta siitä, että se oli joulukuussa 1990 päättänyt jatkaa yhteisön puiteohjelman voimassaoloa ilman aikarajoitusta, vaikka se olikin sitou-tunut tutkimaan puiteohjelmaa uudelleen kahden vuoden kuluttua ja tarvittaessa

muuttamaan sitä tai kumoamaan sen jäsenvaltioita kuultuaan. Se ilmoitti 31.12.1990 päivätyssä kirjeessään antamansa sitoumuksen mukaisesti tutkineensa sitä uudelleen jäsenvaltioiden kanssa 8.12.1992 pidetyssä monenvälisessä kokouksessa ja jäsenvaltioiden enemmistön ilmaiseen tässä kokouksessa tyytyväisyytensä yhteisön puiteohjelman silloiseen toteuttamiseen ja toivomuksen sen voimassa pitämisestä seuraavien vuosien aikana. Komissio ilmoitti Espanjan hallitukselle, että se oli tämän vuoksi päättänyt 23.12.1992 olla muuttamatta yhteisön puiteohjelmaa, ja lisäksi, että se pysyisi voimassa ”seuraavaan komission järjestämään tarkistukseen asti”.

- 10 Myös tämä komission päätös julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL 1993 C 36, s. 17) tiedonantona (93/C36/06).
- 11 Espanjan kuningaskunta on nostanut nyt kysymyksessä olevan kanteen sillä perusteella, että kyseinen päätös oli virheellinen, jopa mitätön, koska se oli hyväksytty perustamissopimuksen 190 artiklan olennaisia menettelymääräyksiä ja oikeusvarmuuden periaatetta rikkoen, ja että tämä lainvastaisuus koski myös 23.12.1992 tehdyn päätöksen perustana olevaa vuoden 1990 lopussa tehtyä päätöstä yhteisön puiteohjelman voimassaolon jatkamisesta.
- 12 Komissio esitti yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 17.5.1993 toimitetussa erillisessä asiakirjassa yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti kanteen tutkimatta jättämistä koskevan prosessiväitteen. Yhteisöjen tuomioistuin päätti 14.12.1993 julkisasiamiestä kuultuaan käsitellä prosessiväitteen pääasian yhteydessä.

Tutkittavaksi ottaminen

- 13 Komissio väittää, että 23.12.1992 tehty päätös yhteisön puiteohjelman voimassaolon jatkamisesta rajoittamattoman ajan on vain aikaisempaa päätöstä, toisin

sanoen vuoden 1990 jatkamispäätöstä, vahvistava päätös. Se korostaa myös, että siltä osin kuin vuoden 1992 päätöksessä ei muuteta yhteisön puiteohjelman sisältöä, se on luonteeltaan pelkästään sisäinen eikä se muuta vuoden 1990 jatkamispäätöksestä johtuvaa kantajan oikeudellista asemaa. Viimeksi mainitun päätöksen osalta komissio katsoo, että sitä koskevaa kannetta ei ole pantu vireille perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisessa määräajassa.

- 14 Espanjan kuningaskunta kiistää, että vuoden 1990 jatkamispäätös olisi itsessään voinut sisältää yhteisön puiteohjelman voimassaolon jatkamisen rajoittamattoman ajan ottaen huomioon, että yhteisön puiteohjelman näin olennaista muuttamista varten olisi pitänyt saada jäsenvaltioiden nimenomainen suostumus. Kantajan mukaan 23.12.1992 tehdyllä päätöksellä on väistämättömästi oikeusvaikutuksia siltä osin kuin siinä veloitetaan jäsenvaltiot noudattamaan puiteohjelman järjestelmää sen voimassaoloaikana, ja siinä ilmaistaan komissiolla olevat eri valintamahdollisuudet.
- 15 Espanjan kuningaskunta korostaa riitauttavansa perustamissopimuksen 184 artiklan nojalla vuoden 1990 päätöksen voimassaoloajan jatkamisen ainoastaan epäsuorasti, vetoamalla sen lainvastaisuuteen 23.12.1992 tehtyä päätöstä vastaan nostetun kanteen tueksi. Se lisää, että väittäessään kanteessaan vuoden 1990 jatkamispäätöksen olevan jopa mitättömän, se vetoaa yleisen järjestyksen (ordre public) rikkomiseen, joka peruste tulisi ottaa huomioon milloin tahansa ja riippumatta siitä, missä menettelyllisessä yhteydessä siihen vedotaan.
- 16 Vuonna 1990 tehtyä voimassaolon jatkamista koskevaa päätöstä vastaan nostetun kanteen osalta on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei siinä vetoa tämän päätöksen lainvastaisuuteen 23.12.1992 tehdyn päätöksen kumoamisperusteena, vaan

vaatii muodollisesti sen kumoamista. Tällainen vaatimus on esitettävä perustamis-sopimuksen 173 artiklan kolmannessa kohdassa määrättyssä kahden kuukauden määräajassa, jotta se voidaan ottaa tutkittavaksi.

- 17 Jos hyväksyttäisiin se, että kantaja voisi prosessiväitteen avulla vedota päätöstä vastaan esitetyn kumoamiskanteen yhteydessä virheisiin, jotka rasittavat aikaisemmin annettua samankaltaista säädöstä, jonka kumoamista se olisi voinut vaatia suoraan, mahdollistettaisiin samalla se, että kantaja voisi epäsuorasti riitauttaa aikaisemmin tehdyt päätökset, joita ei ole riitautettu perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisessa määräajassa, ja näin ollen kiertää asianmukaiset määräajat.
- 18 Mitä tulee väitteeseen, että päätöksen olemassaoloon vaikuttavat vakavat ja ilmeiset virheet voitaisiin saattaa yhteisöjen tuomioistuimen tutkittaviksi riippumatta siitä, milloin niihin vedotaan, on korostettava, että Espanjan kuningaskunta ei vaadi yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan vuoden 1990 päätöstä puiteohjelman voimassaolon jatkamisesta mitättömäksi. Komission 31.12.1990 päivätyn kirjeen, jossa se ilmoitti Espanjan kuningaskunnalle päätöksensä yhteisön puiteohjelman voimassaolon jatkamisesta, tai siihen liittyvän *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistun tiedonannon perusteella ei voi todeta, että tätä päätöstä rasittaisi niin vakava ja ilmeinen virhe, ettei sitä voitaisi hyväksyä yhteisön oikeusjärjestyksessä.
- 19 Kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se kohdistuu vuonna 1990 tehtyyn päätökseen puiteohjelman voimassaolon jatkamisesta.
- 20 Siltä osin kuin on kysymys 23.12.1992 tehtyyn puiteohjelman voimassaolon jatkamisesta koskevaan päätökseen kohdistetusta kanteesta on muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanne voidaan

nostaa kaikkia sellaisia yhteisön toimielinten antamia säädöksiä tai päätöksiä vastaan, joilla on tarkoitus saada aikaan oikeusvaikutuksia riippumatta säädösten tai päätösten luonteesta tai muodosta (asia 22/70, komissio v. neuvosto, tuomio 31.3.1971, Kok. 1971, s. 263, 42 kohta).

- 21 Mainittua 23.12.1992 tehtyä päätöstä koskevan kanteen tutkittavaksi ottaminen riippuu siis siitä, aiheuttaako se muutoksia vuoden 1990 päätöksestä johtuvaan oikeudelliseen asemaan.
- 22 Tämän seikan arvioimiseksi on viimeksi mainitun päätöksen sisältöä tutkittava sekä sen sanamuodon että sen asiayhteyden ja oikeudellisen toimintaympäristön osalta.
- 23 Alkuperäiseen yhteisön puiteohjelmaan liittyvän tiedonannon 1 kohdan neljännestä kohdasta ilmenee, että se on hyväksytty perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan nojalla.
- 24 Tämän määräyksen mukaan komissio seuraa jatkuvasti jäsenvaltioiden kanssa niiden voimassa olevia tukijärjestelmiä. Se tekee jäsenvaltioille ehdotuksia yhteismarkkinoiden asteittaisen kehittämisen tai yhteismarkkinoiden toiminnan kannalta aiheellisiksi toimenpiteiksi. Tässä määräyksessä luodaan siis komissiolle ja jäsenvaltioille velvollisuus säännölliseen ja määrääjain tapahtuvaan yhteistyöhön, josta jäsenvaltio tai komissio ei voi vapautua määräämättömäksi ajaksi jommankumman yksipuolisesta tahdosta.
- 25 Vuonna 1990 tehtyä puiteohjelman voimassaolon jatkamista koskevaa päätöstä on tutkittava juuri tämän velvollisuuden yhteydessä.

- 26 Koska alkuperäisessä puiteohjelmassa edellytettiin jäsenvaltioiden suostumus sen täytäntöönpanemiseksi ja siinä asetettiin kahden vuoden voimassaoloaika, jonka päätyttyä komission oli tutkittava uudelleen sen tarpeellisuutta ja vaikutusta, puiteohjelmassa täytettiin perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa määrätty komission ja jäsenvaltioiden välinen säännöllisen ja määräajoin tapahtuvan yhteistyön velvollisuus.
- 27 Tämä velvollisuus huomioon ottaen on myönnettävä, että koska vuoden 1990 päätöksessä määrättiin, että puiteohjelmaa on tutkittava uudelleen kahden vuoden soveltamisen jälkeen, siinä oli lievästi erilaisesta muotoilusta huolimatta tarkoitus uudistaa yhteisön puiteohjelman voimassaolo uudeksi kaksivuotiskaudeksi, jonka päätyttyä oli tehtävä päätös sen jatkamisesta, muuttamisesta tai kumoamisesta.
- 28 Tätä tarkoitusta uudistaa alkuperäisen puiteohjelman 2.5. kohdassa oleva puiteohjelman voimassaoloa koskeva lauseke vahvistaa vastaavan tiedonannon neljäs kohta, jonka mukaan vuoden 1990 päätöksessä muutetaan alkuperäistä puiteohjelmaa ainoastaan siten, että sen soveltamisalaa laajennetaan (Länsi-)Berliinin ja entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueille.
- 29 Tämän seurauksena vuoden 1990 päätöksellä 1.1.1991 alkavaksi kaksivuotiskaudeksi uudistettu yhteisön puiteohjelma olisi lakannut olemasta voimassa 31.12.1992. Tämän vuoksi komission 23.12.1992 tekemällä päätöksellä jatkaa yhteisön puiteohjelman voimassaoloa tästä määräpäivästä oli oikeusvaikutuksia ja se muutti kantajan oikeudellista asemaa.
- 30 Kanne on näin ollen otettava tutkittavaksi siltä osin kuin se kohdistuu komission 23.12.1992 tekemää päätöstä vastaan.

Pääasia

- 31 Espanjan kuningaskunta esittää kanteensa tueksi useita perusteita, jotka koskevat 23.12.1992 tehdyn päätöksen muodollisia virheitä, komission puuttuvaa toimivaltaa, perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn noudattamatta jättämistä ja perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista oikeudellisen perustan puuttumisen vuoksi.
- 32 Espanjan kuningaskunta väittää ensiksi, että 27.1.1993 päivätyn kirjeen tekstistä, jossa komissio ilmoitti tehneensä 23.12.1992 päätöksen yhteisön puiteohjelman voimassaolon jatkamisesta, ei voida tarkastaa, onko komission niin sanotussa ”päätöksessä” noudatettu vähimmäisvaatimuksia, jotta se olisi oikeudellisesti pätevä.
- 33 Se katsoo toiseksi, että päättäessään jatkaa puiteohjelman voimassaoloa suorittamaansa seuraavaan uudelleentarkistukseen asti komissio muutti puiteohjelman luonnetta jättäessään sen voimaan rajoittamattomaksi ajaksi. Espanjan kuningaskunnan mukaan komissio ylitti perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaiset toimivaltuutensa ja rikkoi samalla kyseistä määräystä muuttaessaan yksipuolisesti puiteohjelman luonnetta neuvottelematta ensin jäsenvaltioiden kanssa ja saamatta niiden suostumusta.
- 34 Lopuksi Espanjan kuningaskunta väittää, että viitatessaan 27.1.1993 päivätyssä kirjeessään sekä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistussa tiedonannossaan perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohtaan yhteisön sellaisen puiteohjelman oikeudellisena perustana, jonka voimassaoloa komissio oli päättänyt jatkaa, se ei ilmoittanut varsinaisen voimassaolon jatkamista koskevan päätöksen oikeudellista perustaa.

- 35 On todettava, että kantaja pyrkii näillä perusteilla kiistämään sen, että komissio olisi voinut jatkaa yhteisön puiteohjelman voimassaoloa rajoittamattoman ajan neuvottelematta jäsenvaltioiden kanssa ja saamatta niiden suostumusta.
- 36 Ei kuitenkaan vaikuta siltä, että komissio olisi 23.12.1992 tehdyssä päätöksessään todellakin jatkanut alun perin jäsenvaltioiden kanssa sovitun puiteohjelman voimassaoloaikaa rajoittamattomaksi ajaksi.
- 37 On todellakin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaista, että silloin, kun yhteisön johdettua oikeutta voidaan tulkita eri tavoin, etusija on annettava sille tulkinnalle, jonka mukaan säännös on perustamissopimuksen mukainen eikä sille tulkinnalle, jonka mukaan se on ristiriidassa perustamissopimuksen kanssa (asia 218/82, komissio v. neuvosto, tuomio 13.12.1983, Kok. 1983, s. 4063, 15 kohta). Vaikka sellainen määräys, jonka mukaan yhteisön puiteohjelma on voimassa seuraavaan komission järjestämään tarkistukseen asti, voi vaikuttaa epäselvältä, sitä on tulkittava niin, että se on perustamissopimuksen sen määräyksen mukainen, jonka täytäntöönpanemiseksi se on tarkoitettu (ks. esimerkiksi tämän periaatteen soveltamisesta asiat 201/85 ja 202/85, Klensch ym., tuomio 25.11.1986, Kok. 1986, s. 3477, 21 kohta).
- 38 Kuten tämän tuomion 24 kohdassa korostetaan, se käsitys, että olemassa olevia tukijärjestelmiä tutkittaisiin rajoittamattomaksi ajaksi vahvistettujen tai sovittujen, komission tai jäsenvaltioiden yksipuolisesta tahdosta riippuvien sääntöjen mukaisesti, on ristiriidassa perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdasta johtuvan säännöllisen ja määräajoin tapahtuvan yhteistyön velvoitteen kanssa.

- 39 Tämän vuoksi 23.12.1992 tehtyä päätöstä on tulkittava niin, että siinä on jatkettu puiteohjelman voimassaoloa vain sen seuraavaan uudelleen tutkimiseen asti, joka, kuten aikaisemmatkin, on toteutettava uuden kaksivuotisen soveltamiskauden päätyttyä.
- 40 Koska Espanjan kuningaskunnan esittämät väitteet 23.12.1992 tehtyä puiteohjelman voimassaolon jatkamista komission järjestämään tarkistukseen asti koskevaa päätöstä vastaan perustuivat siihen virheelliseen olettamukseen, että tällä päätöksellä olisi muutettu yhteisön puiteohjelman voimassaoloa jatkamalla sen voimassaoloa rajoittamattomaksi ajaksi, ne on hylättävä.
- 41 Näin ollen kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 42 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Yhteisöjen tuomioistuin voi kuitenkin 69 artiklan 3 kohdan perusteella määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan, jos osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos siihen muutoin on erityisiä syitä. Vaikka Espanjan kuningaskunnan kanne onkin hylättävä, tällaisia erityisiä syitä on olemassa tässä asiassa siltä osin kuin sen puolestama oikeudellinen kanta on hyväksytty olennaisin osin. Sen vuoksi on kohtuullista määrätä, että kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Rodríguez Iglesias

Schockweiler

Kapteyn

Mancini

Kakouris

Moitinho de Almeida

Murray

Edward

Hirsch

Ragnemalm

Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä kesäkuuta 1995.

Kirjaaja

Presidentti

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias